

Tato práce žáka Matěje Flégla ze 4. B byla vyhodnocena odbornou porotou v kategorii 1 mezi deseti nejlepšími v soutěži "PAMĚŤ A VZPOMÍNKY".

Matěje čeká v doprovodu Mgr. Pavlíny Špatenkové cesta do Prahy na slavnostní vyhodnocení.

Oceněný text, který je příspěvkem k poznávání historie 20. století prostřednictvím příběhů spoluobčanů, uvádíme.

MALÝ ZÁZRAK

V době první světové války se vrátil můj prapraděda Josef Křeček domů jako válečný invalida. Celý rok před jeho návratem byl nezvěstný a jeho rodina o něm neměla žádné informace. Doma na něj čekalo šest dětí. Pro moji praprababičku to bylo těžké období, aby všechny děti uživila. Jednoho dne se ve dveřích objevil neznámý, hubený, podivný muž, kterého nikdo nepoznal. Byl to můj znetvořený prapraděda. Poznala ho jen jeho žena. Ani jeho nejstarší syn ho nepoznal. Neměl žádné vlasy, chlupy, obočí ani řasy a vážil asi jen 45kg. Když se přivítali, začal jim vyprávět svůj neuvěřitelný příběh. V jedné z bitev trefili mého prapradědu kulkou do hlavy a nohy. On ztratil vědomí a vypadal jako mrtvý. Hodili ho tedy do velké díry, kde byli i další mrtví. Posypali je nehašeným vápnem, aby místo dezinfikovali a nešířily se z mrtvých nějaké nemoci. Pak ale prapraděda nabyl vědomí a z posledních sil z hromadného hrobu vylezl. Naštěstí si ho někdo všiml a byl převezen do polního lazaretu. Chyběli mu kusy kůže, masa a celé ochlupení. Byl na tom tak špatně, že už se ani nemusel vrátit zpět do války a mohl jít domů. Tělo se mu trochu zahojilo, ale vlasy, řasy, obočí a také chlupy už mu nikdy nenarostly. Po nějaké době se lidé z vesnice složili a koupili mu alespoň paruku, aby se ho děti a lidé z vesnice nemuseli bát. Vypadal totiž stále velmi děsivě. Bylo to od nich velice hezké, protože v té době nikdo neměl hodně peněz. I přes všechny tyto věci, které zažil, se Josef Křeček dožil 89 let a je pochovaný v Dubenci na místním hřbitově.

Když mi tento příběh moje babička vyprávěla, zdálo se mi to úplně neskutečné.

Matěj Flégl